

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ^{ثَلَاثٌ سَبْعُونَ مَرَّةً} ^{وَأَمَّا أَنْ تَلْعَنُوا}

به اسم الله رحمان رحيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ ^ط إِنَّ اللّٰهَ

يا ای نبی تقوا بکن بالله و نکن اطاعت از کافران و منافقین. یقیناً الله

كَانَ عَلَیْكَ حَكِیْمًا ^{لَا} وَاتَّبِعْ مَا یُوحَىٰ إِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ ^ط إِنَّ اللّٰهَ

هست علیم حکیم* و باش تابع آنچه وحی شد بتو از رب تو. یقیناً الله

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا^۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا^۳

هست بر آنچه می‌کنید عمل خیر * و توکل کن بر الله. و کافیت الله و کیلی *

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ^۴ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمْ

نساخت الله برای مردی از دو قلب در جوف او. و نساخت ازواج شمارا،

الَّذِي تُوْظَرُونَ مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ اَبْنَاءَكُمْ^۵

آنانکه می‌کنید ظاهر^۱ از آنها، مادران شما. و نساخت خواندگان شمارا ابناء شما.

(۱) ظاهر: اظهار می‌کند بزوجه خود که تو مادرم هستی، یا پشت تو برایم مثل پشت مادرم است.

ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ يَأْفُواهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ④

اینست سخن شما از دهنهای شما. و الله میگوید حق و اوست هادی سبیل *

ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ

بخوانید آنها را (بنام) آباء آنها، آنست انصاف نزد الله. و اگر نمیدانید آباء آنها را

فَاخْوَانِكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا

پس برادران شما در دین و موالی شما اند. و نیست بر شما گناه آنچه

اَخْطَا تُمْرِيهِ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيْمًا ﴿٥﴾

بخطا كرديد آنرا و لاكن آنچه عمداً كرد قلبهاى شما. و هست الله غفور رحيم *

النَّبِيِّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجِهِ اُمَّهَاتِهِمْ وَاَوْلٰى

نبى است اولى به نزد مؤمنين از نفسهايشان و ازواج اوست مادران آنها. و

اَوْلٰى الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِى كِتَابِ اللّٰهِ مِنْ

اولوالارحام بعضى آنها اند اولى بربعض در كتاب الله از

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَٰكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ

مؤمنین و مهاجرین ، الا که بکنید با اولیاء خود طور معروف. هست

ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا^۶ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَ

این در کتاب مسطور* و چون اخذ کردیم از انبیاء میثاق از آنها و

مِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا

از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی ابن مریم، و اخذ کردیم

مِنْهُمْ مِّثَاقًا غَلِيظًا ۷ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صَدُقَاتِهِمْ وَأَعَدَّ

از آنها میثاق غلیظ * تا شود سؤال از صادقان از صدق آنها. و کرد تهیه

لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ

برای کافران عذاب الیم را * یا ای کسان با ایمان کنید ذکر نعمت الله را

عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا

بر خود وقتی آمد بر شما لشکری و کردیم ارسال بر آنها بادی و لشکری که نمی دیدید.

وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا^۹ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ

وهست الله به اعمال شما بصير * وقتى آمدند بر شما از فوق شما و از

أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ

اسفل از شما و وقتى خيره شد چشم ها و رسيد قلب ها بحنجره ها و

تَطُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا^{۱۰} هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زُلْزَالًا

کرديد گمان برالله گمان ها * آنگاه شدند آزمائش مؤمنان و متزلزل شدند بتزلزلى

شَدِيدًا ۱۱) وَإِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ

شدید * و وقتی گفتند منافقان و آنانکه در قبله‌ایشان مرض بود

مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۱۲) وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ

"نکرد وعده بما الله و رسولش الا فریبی" * و وقتی گفت طائفه از آنها

يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۱۳) وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ

"يا اهل يثرب نیست مقامی بشما، بکنید رجعت." و می‌خواهند اذن فریقه از آنها

النَّبِيِّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ

از نبی، میگویند که خانهای ماست عور^۱. و نیستند آنها عور. ندارند اراده

الْأَفْرَارًا ۱۳) وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَبَلُوا

الا فرار * و اگر داخل میشدند بر آنها از اقطار آن باز میشد درخواست

الْفِتْنَةَ لَا تَوَّهَّأَ وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا سِيرًا ۱۴) وَلَقَدْ كَانُوا

فتنه، میآوردند آنرا و نمیکردند درنگ بر آن الا اندکی^۲ * و یقیناً همواره

(۱) عور: برهنه، بدون سرپرست. (۲) اگر طرفدارن آنها از اطراف شهر داخل میشدند و طلب فتنه میکردند آنگاه بهانه نمیکردند.

عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلُونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ

عهد کردند بر الله از قبل که نمیگردانند پشت. و هست عهد الله

مَسْئُولًا ۱۵ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ

بامسؤولیت * بگو نکند نفع بشما فرار اگر فرار میکنید از موت یا

الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۱۶ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ

قتل و آنگاه نمیگیرید تمتع الا قلیل * بگو کیست آنکه دارد بعصمت شمارا

مَنْ اللَّهُ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۖ وَ

از الله اگر کند اراده بشما بدی یا کند اراده بشما رحمت. و

لَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ

نمی یابند برای خود بدون الله ولی و نه نصیری * البته

يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ

دارد علم الله بر تعویق اندازان از جمله شما و گویندگان به برادران خود "بیائید

إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۸ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَإِذَا

نزدما". و نمی آیند بجنگ الا قليل * خسیس اند بر شما. پس اگر

جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي

بیاید خوف بینی آنها را که میکنند نظاره بتو، میخورد دور چشمای آنها مثل آنکه

يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاللِّسَانِ

غش کرده اند آنها از موت. باز چون بگذرد خوف شوند ملاقی بشما با زبانهای

جَدَادِ اَشْجَثَةٍ عَلَى الْخَيْرِ اُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللهُ اَعْمَالَهُمْ

تیز، حریص بر خیر. آینها نیآوردند ایمان، هدر کرد الله اعمال آنها را.

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسِبُونَ الْاَحْزَابَ لَمْ

و هست این بر الله آسان * میکنند حساب که احزاب نه

يَدُ هَبُوا وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِي

رفته اند. و اگر بیاید احزاب میکنند آرزو کاش می بودند بادیه نشینان در

الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنِ النَّبِيِّكُمْ^ط وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قُتِلُوا

بین اعراب، سؤال کنان از اخبار شما. و اگر میبودند بین شما نمیکردند قتال

إِلَّا قَلِيلًا^ع لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن

الا قليل * یقیناً هست برایشما در رسول الله نمونه حسنه برای آنکه

كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا^ط وَلَهَّارًا

هست به آرزوی الله و یوم آخرت و ذکر میکند الله را بکثرت. * و چون دیدند

الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ ۖ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَ

مؤمنان احزاب را گفتند اينست آنچه وعده کرد بما الله و رسول او و

صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۖ ﴿۲۲﴾

صدق کرد الله و رسول او. و نکرد زياد آنها را الا به ايمان و به تسليم. * از

الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ

مؤمنين اند مردان صادق بر آنچه عهد کردند با الله بر آن. و از آنها بعضی

قَضَىٰ نَحْبَهُۥ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ^ص وَمَا بَدَّلُوا بَدِيلًا^{۲۳} لِيَجْزِيَ

انجام دادند ذمه خود را و از آنها بعضی اند منتظر . و نشدند بدل تبديلاً * تادهد جزاء

اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ

الله صادقان را بقدر صدق آنها و کند عذاب منافقان را اگر خواهد

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ^ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا^{۲۴} وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ

یا شود تواب بر آنها. بقیناً الله هست غفور رحيم * و رد کرد الله کسان

كُفِرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يِنَالُوا خَيْرًا ط وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ط

کافر را به غیظ آنها، نشدند نائل بخیری. و کافی باشد الله مؤمنان را در قتال.

وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ج ۲۵ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ

و هست الله قوی عزیز * و کرد نازل آنانرا که ظهیر شده بودند، از اهل

الْكِتَابِ مِنْ صِيَابِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا

کتاب، از قلعه های آنها و انداخت در قلب های آنها رعب را، فریقۀ را

تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا^{۲۶} وَأُورِثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَأَنْبَاءَهُمْ وَ

کردید قتل و کردید اسیر فریقۀ را* و کرد وارث شمارا از زمین آنها و دیار آنها و

أَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطُوهَا ط وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا^{۲۷} ع

اموال آنها و زمینیکه نرفته اید آنجا. و هست الله بر کل شیئ قدير*

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكِ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا

یا ای نبی بگو به ازواج خود اگر دارید شما اراده حیات دنیا و زینت آنرا

فَتَعَالَيْنِ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ

بیائید، میدهم امتعه بشما و میکنم رها شمارا رها جمیل * و اگر دارید اراده

اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَاللَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا

الله و رسول او را و دار آخرت را آنگاه الله تهیه کرده برای محسنات از جمله شما اجر

عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يُنْسَاءُ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ

عظیمی * یا نساء نبی هرکه بیاید از شما با فحاشی آشکارا